ارزیابی پارامتر شیب در بکارگیری سیستم های حمل و نقلی انسان محور با استفاده از GIS (نمونه موردی منطقه 4 شهرداری تهران)

یعقوب آزاده دل، کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری(جغرافیا)، کارشناس ارشد حمل و نقل و ترافیک منطقه4 شهرداری تهران[1]

عبدالقادرمیرزائی قمی، کارشناس ارشد مهندسی برنامه‌ریزی حمل و نقل، معاون ترافیک منطقه 4 شهرداری تهران[2]

محسن بهادر، کارشناس ارشد مهندسی برنامه‌ریزی حمل و نقل، کارشناس ارشد ترافیک معاونت ترافیک منطقه 4 شهرداری تهران[3]

[1] YAKOOBAZADEHDEL@YAHOO.COM ،77388860

[2] SM_MIRZAEI@YAHOO.COM, ،773888860

[3] MOHSENBAHADOR@YAHOO.COM،77388860

چکیده:

از بهترین سیستم‌های انسان محور ترافیکی و غیر موتوری می توان به پیاده‌روی و دوچرخه سواری اشاره نمود. سیستم‌هایی که اجرائی نمودن آنها از هر سیستم رایج دیگری در شهرهای جهان به سهولت انجام می پذیرد. اما با بکارگیری تمامی تدابیر در خصوص ایجاد اینگونه مسیرها، اگر با اقبال عمومی روبرو نشوند نه تنها بر معابر و کالبد شهر آسیب رسانده‌اند بلکه در ترافیک شهری نیز معضل آفرین خواهند بود از طرف دیگر اعتماد شهروندان را نه تنها به دوچرخه سواری و پیاده‌روی بلکه به کلیت سیستم (مدیریت شهری) صلب می نماید. از جمله پارامترهای که تاثیر زیادی در استفاده شهروندان از اینگونه مدها دارند مسیرانتخابی و تعریف شده برای ترددکاربران می باشد ازجمله مهمترین شاخصه‌های مسیرهای انتخابی، شیب معابر می باشد. در این تحقیق سعی برآن شده تا با استفاده از نرم افزارهای مکانی و توابع کاربردی آنها و سه رابطه مدل جامعی جهت محاسبه شیب طولی معابر در محدوده مورد مطالعه(منطقه4) که قابل استفاده در تمامی پروژه‌های مطالعاتی و اجرایی مشابه در هر مقیاسی باشد ارائه گردد.

در قسمتی دیگر از این تحقیق با بررسی تجهیزات کمکی برای تسهیل دوچرخه سواری در شیب‌های تند نیز که قابل بکارگیری در معابر ی از منطقه هستند معرفی شده اند.

کلید واژه: *شیب، دوچرخه، پیاده، GIS*